Quelle: http://manuscripta.at/?ID=39944
Copyright: Melk, Benediktinerstift

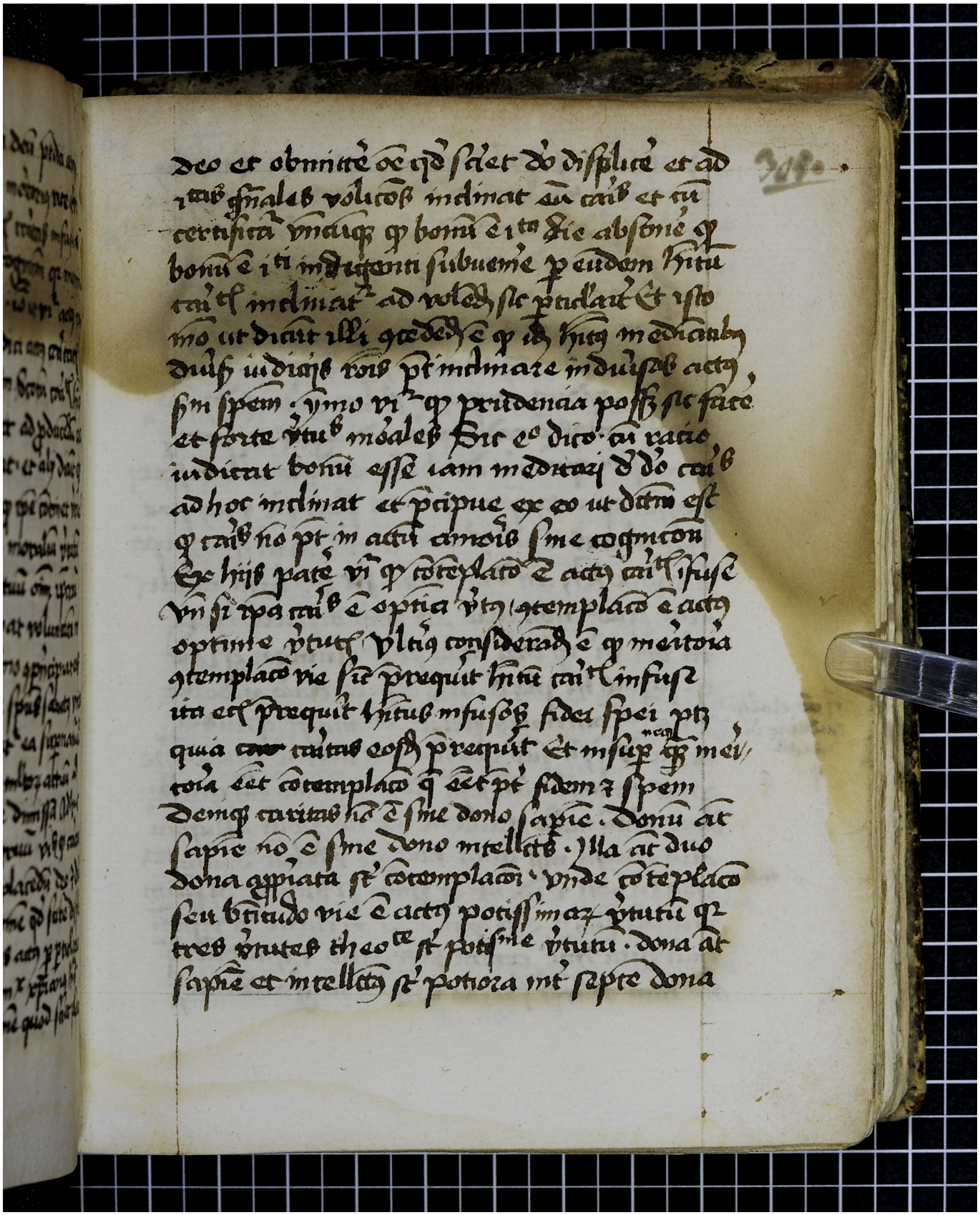

deo et obnitere de ipso solet do displicere et ad
rem finalem volicos inclinat sua caritas et ita
certificat vnicuique quod bonum est ita sic absque
bonum est iti indigenti subuenire per eundem habitum
caritatis inclinat ad volendum sic proclamat et ipso
mo ut dicit illi gaudendum est quod ibi habitum medicinalem
diuisis iudicijs rationis potest inclinare in diuersas actus
hm spem. vmo vt quod prudencia posset sic facere
et forte virtus moralis sic ergo dico. ita ratio
iudicat bonum esse iam medicinam do caritas
ad hoc inclinat et praeipue ex eo ut dictum est
quod caritas non potest in actu cum eis sine cognitione
ex his patet vt quod contemplatio et actus caritatis infuse
vni si ipsa caritas est optima virtus contemplatio et actus
optime virtutis. Vltimo considerandum est quod meritoria
contemplatio vie sic prequirit habitum caritatis infuse
ita et prequirit habitus infusos fidei spei pti
quia caritas cum prequirit et insuper ratione meri
toria est contemplatio quia est pt fidem et spem
demque caritas nec est sine dono sapie. Donum at
sapie non est sine dono intellectus. Illa ac duo
dona appiata sunt contemplationi. vnde contemplatio
seu beatitudo vie est actus potissimus virtutis quia
tres virtutes theologicae sunt potissime virtutis. dona at
sapie et intellectus sunt potiora inter septem dona